

دیدار نروزی اعضای کانون

بنا بر یک برنامه‌ی از قبل تعیین‌شده و به روال سال‌های اخیر اعضای کانون نویسندگان ایران روز سه‌شنبه ششم فروردین دیدار نروزی داشتند. این دیدار در خانه‌ی یکی از اعضای کانون، خانم سرحدی‌زاده، انجام شد و البته مثل بسیاری از امور و اتفاق‌های این روزها زیر تاثیر سیل ویران‌گر قرار داشت؛ حتی کاهش شمار اعضای حاضر. طبعاً گفتگوها نیز از این تاثیر به دور نبود به ویژه آن‌که صدای بارش تند باران از پشت پنجره غرش سیل را تداعی می‌کرد و به سخن حاضران راه می‌یافت. خبرها و سخن‌ها همه پیرامون مصیبت‌های مردم سیل‌زده بود: از تعداد کشته‌شدگان و زیر آب رفتن خانه‌ها و مزارع و جاده و پل، . . . و خلاصه جان و مال غرق‌شده‌ی انسان‌هایی که بیشترشان مردمی زحمتکش و نادرند، و اگر جبران زندگی از دست رفته برایشان غیرممکن نباشد بسیار پرمشقت خواهد بود.

کسی در باره‌ی سیل گفت: چقدر سریع و غیرمترقبه رخ داد

کسی گفت: نه سریع بود و نه غیرمترقبه. برای صحنه‌های سیل سال‌ها وقت گذاشته شده است. سال‌ها بی‌اعتنایی حاکمیت به جان مردم، سال‌ها بی‌هراس از پاسخگویی، سال‌ها کارهای مفید نکرده و سال‌ها کارهای زیان‌بار کرده. . . نیرومندی این سیل پس‌انداز سال‌هاست. برای همین فقط در چند ساعت توانست هستی مردم را ویران کند

کسی گفت: دولت باید زیان‌های مردم سیل‌زده را جبران کند

کسی خندید

کسی گفت: دولت کمک‌های مردمی را نیز ممنوع کرده، گفته ممکن است سوءاستفاده شود

کسی زمزمه کرد: سوءاستفاده! این خودش سوءاستفاده از کلمات است

کسی گفت: "همه‌ی حواسشان به این است که مبدا ابتکار عمل به دست مردم بیفتد". بعد، از تجربه‌ی زلزله‌های بم و آذربایجان

و کرمانشاه و وعده‌های عمل‌نشده‌ی دولت‌ها گفت و از نقش مردم که اگر نبود، همان اندازه کار نیز انجام نمی‌شد

کسی گفت: مردم وظیفه‌ای ندارند. این وظیفه دولت است که به داد مصیبت‌زدگان مملکت برسد. مردم، آن هم این مردم که

خودشان زیر خشم فقر زندگی می‌کنند، نباید بارچنین مصیبت‌هایی را به دوش بگیرند

کسی گفت: نباید؛ اما ناچارند! وقتی از نهادی که موظف است کار درخوری نمی‌بینند مجبور می‌شوند با همه‌ی نداری و

بی‌تجربگی خودشان اقدام کنند. مگر می‌شود بر رنج دیگران چشم بست؟

کسی بالاتر از صدای تند باران جمله‌ی "درود بر شرفشان" را گفت

کسی گفت: در همین چند روز مردم همبستگی خیره‌کننده‌ای از خود نشان دادند. همبستگی اجتماعی در مقابل چنین حوادثی

ثمرات فراوانی دارد در عین حال برای انجام کارهای کلان اجتماعی هم درس‌های زیادی به مردم می‌دهد این همبستگی باید

حفظ و تقویت شود

کسی گفت: در پروردن و نشر فرهنگ یاری و همبستگی انسانی، نویسندگان نقش بسیار دارند

آنچه در این گزارش منعکس شد گزیده‌ی گفته‌های اعضای حاضر در دیدار نروزی بود. دیداری که حال و هوای همیشگی

را نداشت به ویژه که دست کانون برای جمع‌آوری کمک به مردم سیل‌زده بسته است زیرا تجربه‌ی مشکلاتی که داسرا (?)

برای حساب زلزله‌زدگان استان کرمانشاه ایجاد کرد کانون را از اقدام در این زمینه بازداشت. دولت نیز سه روز پیش اعلام

کرد حساب‌های کمک به سیل‌زدگان را مسدود می‌کند! این البته مانع یاری رساندن به مردم گرفتار فاجعه نیست

نویسندگان نیز جزئی از همبستگی اجتماعی و انسانی هستند و در مورد سیل‌زدگان لازم است ضمن متوجه کردن دولت به انجام وظایفش نقش خود را در این همبستگی به شایستگی ایفا کنند.